

ACC. N:R M. 14228: 1-41.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Småland Upptecknare: Johan Brink, Almhult
Härad: Lunnarbo Berättare: F. Brink, Kleinvägen 2, Almhult
Socken: Pjätteryd Berättarens yrke: f. d. bokseparatör vid S. J.
Uppteckningsår: 1955 Född år 1871 i Pjätteryd

Emigration.

s. 1-41.

LUF 103

*(foto sid. 41.)
my. saknas!*

1.

ACC. N:R M. 14228:1.

Emigration!

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

huf 103
1.

Före 1860 talet kan man nog inte tala om någon utvandring i större skala, men på 60 talet var det några fattiga torpare och backstugesittare som gav sig i väg till Danmark eller Tyskland för att försöka tjena något till sig och sina i de flesta fall stora familjer.

Jag är född 1871 och i min barndom fanns det några stycken som varit i Tyskland, men det blev inget guld eller gröna skogar. Nästan alla som varit där och kommit hem ville ej vända tillbaka dit.

De fingo betala värt för liten betalning och språket var svårt för dem

att läsa. De var även föraktade av
landets egen befolkning. Först efter
Fransk-Tyska kriget på 70-talet blev
det fråga efter svensk arbetskraft
manlig och kvinnlig. På 70-talet efter
frut nämnda krig gingo agenter
omkring i stugorna och försökte
övertala unga pojkar och flickor
emigrera. De gav dem vackra löften
fri rissa, stor lön, mycket frihet
lindrigt arbete, kort arbetstid
god framtid, fri från den svenska
tjänsttjänststadgan.

Dessa agenter hade en viss sum-
ma pengar för sig och en som de
kunde locka i sig.

Jag tror att de hade 20 kr och det
var mycket pengar på den tiden.

3/

J. Gätteryds församling var det en
f.d. bonde Andreas Jonsson som var
en sådan agent. Han var i mitt
hem många gånger. Jag minns
konorr väl, fastän jag var helt
liten. Han lyckades även sända
i väg en 16 årig bror till mig
som hette Alexander. Han kom
till Tyskland och var där i 8 år.
Reste därefter därifrån till Amerika
där han kom hem genom olycks-
händelse år 1893. Hur många tårar
mor fyllt när han var rest bliv
alldrig räknade. Jag minns det
väl min förstod det ej. Sända
i väg sin pojke på en sådan färd
med ett knytt där det fanns lite
bröd och kanske en liten bit fläsk

4/
ACC. NR M. 14228: 4.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

och lite smör i en träask, inga pengar.
När jag var fem år blev en Hårig
bror utrustad på samma sätt till
Skåne, där han var nära i två år.
Det var inte många torpare eller
arbetare som reste till Tyskland utan
att de återvände. Men så var det ej
med alla de unga pojkar som kom
i väg. För när jag som kom hem
men båda svagsinnade och arbets-
kraften slut. Många av dem som
kom till Tyskland stannade där
några år, reste därifrån liksom
min bror till Amerika.

För flickorna det blev det en annan
sak. Vad min syster angår, lade min
mor sig emot att hon reste, trots de
osäkra liften, resan för henne

blev ej heller av. Men förstod nog
 vilka förhållanden som kunde möta
 en ung flicka, och hennes farhågor
 besannades snart nog. Den ena efter
 den andra av dem som rest i väg
 kom hem igen, men hade då en liten
 barn på armen eller vändade de sig
 ett lidant. De flesta fattiga hem
 blevo gästade på det viset och många
 gamla främlingar fingo tunga bördor
 att bära. Hos Görans och Emma-Stina
 i Lönaberga kommo båda deras
 döttrar Johanna och Kristina nästan
 samtidigt hem med deras pojke.
 Men 1872 mellan och 1878 var detta
 så vanligt att det blev ett allmänt
 uttryck, att när en kvinna var i
 gross, så de att hon varit i Tyskland

ACC. N:R M. 14228:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6.

Detta uttryck räckte långt in på
1900 talet och det sades ofta att man
fir snart skicka sin Kärning till
Tyskland, eller man har ryktet rätt
i Tyskland. Jag minnes väl när
min brors hustru sade en gång
när hon varit i mitt hus.

"Ja nu kommer ja väl inte hit
färr ja varit i Tyskland."

Våra av de stekas pigorna eller fläskorna
reste tillbaka sedan de lämnat sin tel-
ning till föräldrarna eller möjligen
någon annan familj; och kommit sedan
aldrig tillbaka eller lät höra av sig.

För ett tiotal år sen dog här en sådan
som förtröts upp hos sin mor.
Han var dödsstern och bodde på äldreoms-
hemmet. Många av våra barn och

7/
duktiga flickor gick sitt öde till mötes
och är försvunna i glömskans stora hav.
Jag har hört att Tyskarna fingo betala
till Sverige något, men det ej om det
är sant. I min barndom fanns knappast
något fattigt hem i socknen där ej någon
eller några varit i Tyskland.

Så började utvandringen till Amerika
vilket börjat något under 60 talet, då
många fattiga småbådar givit av, först
själva sedan tagit de familjerna.
En gammal visa från den tiden började
så här.

"Vi sålde våra hemman och gav oss
sedan ut, liksom fåglar bortflyger när
sommaren är slut, han kommer en
gång åter när våren skrider fram men
vi får aldrig skåda vårt kära fosterland.

ACC. N:R M. 14228:8.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

8.

Snart nog var utoandringen i full gång.
När de lät höra av sig visade det
sig att nästan fått det bättre, och
många skröt med att de hade det
bra. H.e.x följande: "Jag har köpt mig
ett hus lite öfver min vän
och vill nu ej byta med kungen.
Du går väl och byter och bryter igen
och smittas och svälter bland fjungen.
För hit du Per Månsson så blir du
en ~~tråkig~~ kar, och vi skola skratta åt
dem som är kvar bland fjungen
i fattiga Småland."

När jag kom till Nyark och hamna-
de där och allt hade gått som sig
borde, känner ni till Jönshansson
Smålänningsen här var människa
på gatan jag sporde, man skrallade

9/
ACC. N:R M. 14228:9.

bara och såg ~~uppi~~ mig med kän, och
tänkte jag vore jag långt härifrån
bland yngan i Småland.

Så kom där en man med en skaf
fel och sprut och mumlade för sig
på svenska. Han sprack där utan
vila och rast och sprack uppi äkta
Småländska. o. s. B.

Men jag har fått brev sådana som
följer: Här är gott om arbete, inga
skatter och ingen värfplikt, endast
12 timmars arbetstid.

Öte par shore för 1:50 en kirstym
för 8 dollar. ägg får man som
potatis hemma i Småland.

När man betänker hur det kändes
för fattigt folk och familjer att
gå av med det lilla bohem de

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

9,

10/
ACC. N:R M. 14228:10.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

10.

hade och med två och tre smätting-
ar och knappast pengar till resan.
Det var väl endast hoppet om
bättre förhållanden, som kunde
hålla dem uppe. Lite eller ingen
mat med sig och dåligt på den
tidens båtar. De vanliga båtarna
var Lunnadlinjen och Vita
Stjärnlinjen.

Det var endast få av de första
familjerna som kommit till-
baka. Min kustrus morbror
reste 1880 med kustru och tre
små barn, ingen av dem har sett
sitt rige sedan. Jag minns dem
mycket väl. Många av mina
skolkamrater som de fyllt 15-16
år reste mest på frivilligt

ACC. N:R M. 14228: //.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

//.

som någon av dem som rest
från Skickat dem:
Jag konfirmerades år 1885 av
Pastor Konfirmander, och jag tror att
70 % av dem reste till Amerika
under de 5 a 6 därpå följande åren.
En omkrets av 2 km. kring mitt
barndomshem reste från ~~Ostratorp~~
Ostratorp 2 söner från Oskolmen
4 söner och en dotter från Hultbagen
3 st söner från Hålsköp 5 söner
från Johannes i Länshult 2 söner
och 1 dotter från Gustafs i Länshult
2 söner och 4 döttrar från Johannes
Borns 3 söner från Boens i Länshult
2 söner och 2 döttrar från Jönssas i
Millebygden 2 söner från Petter i
Millebygden 4 döttrar och 2 söner

12/

ACC. N:R M. 14228:12.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

12.

Från Hörbergs i Häresköp 2 söner
och 2 döttrar från Karls i Millebygden
1 son och 1 dotter från Lilla Håra-
holm 2 söner och en dotter från
Stora Håraholm 7 söner från
Ekön 3 söner och en dotter från
Örskolmen 2 söner och 2 döttrar
från Bengts Johans Osna köp 3 söner
och 4 döttrar från Johannes Håkanssons
Osna köp 3 söner. Åste brödern
svagast i allt, hjälpte båda sina
yngre bröder till resan. Dessa båda
studerade och blev lärda män i
Amerika. Från ett litet tropp som
hette Jaarna Backar (efter Janne)
3 söner och 3 döttrar. från
Hansas s. Osna köp 1 son och en
dotter. Från Osna köp reste hela

familjen Carl Johannessons
från Johan i Kvarnarna 2 söner och
2 döttrar. Från Elias i Baselt som
hade 24 barn reste 13 st. Dävar en
Elof. reste vid 17 års ålder. Tog
studentexamen ~~innan~~ i Lund
innan resan. blev professor i
Chicago tog namnet Bodén.
Dtg år 1955. Från Helms i Skars-
hult 4 söner. Andreas, Erland, Elof.
och Otto som lyckades tjäna
pengar och kom tillbaka till
Sverige. gifte sig alla och blev
lantbrukare på egna gårdar.
från Gustav Peterssons i Lönshult
4 söner och 2 döttrar.
Vad som framgår av detta kan
man förstå att den bästa ungdomen

gallrades bort från nästan varje
hem i hela socknen från små-
bönder, tryckare och bokstugor, ja
även någon från välbärgade bönder.
Nästan alla som reste under åren
1875-1895 kände jag och kan
ännu räkna upp deras namn
från varje hem.

Det väst åtgånga hem var
Hanske Carl och Johanna på
Härakholm, där det var 8 pojkar
inga döttrar. Fyra av dessa reste
tätt efter varandra till Amerika
nämmligen Elov, Justus, Ernst, Adolf.
Fridolf, Gustaf och Albert.
endast Otto som lever än och
innehar hemmet. Ingen av
bröderna har varit här sedan

157

ACC. N:R. M. 14228:15.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

15

de reste strax efter det de var
konfirmerade!

Också till den stora utvandringen
på 70-80-90 talen var många.

Främst fattigdom, arbetslöshet
och dålig utkomst för de tillika
barnskolorna. Dels meddelande
från några som rest förut och
vistades där. Dels en smitta
som spred sig här, ja även hög-
mod att man vågade ge sig
ut på egen hand, och säga far-
väl till fosterlandet.

Beröylighet och hopp om en ljus
framtid någånade för många.
Men och den bittra värld som
lagt så mycket djurt hopp i
spillror och aldrig blivit uppfyllt

ACC. N:R M. 14228:16.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

16.

Hur skulle en yngling eller flicka
på 15-18 år förstå det. De flesta
hade aldrig varit längre än
vid sockenkyrkan eller möjligen
någon marknad.

Men enfalldens öga och oskuldens
tro befälpte många.

Det var många gånger på vägen
man kunde se 15-20 unga friska
pojkar och flickor på järnvägsstationen
med en blomma! Knapp häls ~~och~~
väntande på det tåg som för alltid
frände dem bort. Föräldrar följde
sällan med till stationen.

Många av dem som reste hade
ej mycket med sig. Ett paket
insvept i något tyg eller möjligen
en s. k. "hemmlängtan" kapp över

av randigt grovt tyg och liknade
en gammaldags penningring.
Det fanns även kappsäckar av trä
eller papp. och kostade 1:50 å 2:- Kr.
Lite mat för resan på båten var van-
ligt. 1/2 skålpund smör, en bit fläsk
ett isterband (korv) ett stycke färskött
en grov brödkaka och en siltkaka
En flaska med med mer eller mind-
~~re~~ Congac i, som ansågs bra mat
sjösjuka. En träl och handduk.
Kam och en liten kopfällbar fick-
spegel som kostade 10 å 25 öre.
Modern hade gärna in en psalm-
bok om hon hade någon och någon
gång en bibel med hyfsningar.
"Glöm ej att läsa i den." Utrustning-
en var för de flesta den sista

ACC. NR M. 14228:18.

tänkbara. Någon hade en dålig
 koffert, som var sönderslagen vid
 framkomsten. Många av dem som
 färd biljett till resan av någon som
 frut rest hade sällan eller aldrig
 några kontanter. En 16 års flicka
 släkt till mig, hade 5.- kronor över
 när hon köpt biljett till Malmö.
 Båtbiljetten hade hon fått innan.
 Till henne gjordes en insamling
 på båten vid överresan. Har aldrig
 varit i Sverige sedan. Hon gick
 under namnet "Salomos Blända
 i Bergagårds vägar". För övrigt syster
 till en Rector i Hamburg värd
 (nu pensionerad). Två bröder och
 två systrar har även emigrerat.
 De uppräknade namnen ger ju

 FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

18.

ACC. N:R M. 14228:19.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

19.

en liten föreställning om mängden
av ungdom som reste. Det är med
bemöd jag tänker på alla ungdoms
vänner som reste från bygden.

Att räkna alla de tankar de tänkt
om frösterlandet och alla de tårar
de fyllt skulle säkert bli astrono-
miska tal. Likaså många mörkas
längtan att få höra från sina bort-
resta barn. Vår min mor som ej
under 4 år hörde något från min
bror. Min syster hade 3 söner vilka
ej låtit höra av sig sedan de kommit
över. Men många har kommit
ihåg hemmet med både bär och
pengar.

De flesta härifrån reste från Malmö
vid Köpenhamns och Kristiania (Oslo)

ACC. NR M. 14228: 20.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

20.

till England och fortsatte därifrån.
Några beror en en visa från den tiden
lyder: ja, när vi kom till England
då var där mycket folk. Vi kunde
ej tala utan med och genom
tolk.

Vi tänkte då på hemmet och sys-
konen de små, som kanske här i
livet vi aldrig skada få.

Vi blevo inkomsterade på emigrant-
hotell sen gick vi ut att vandra
till det där stora köll.

Där brunno många lampor och
även många ljus, och mängder utas
människor som örfyllde hus:

Betyg eller papper för att få
resa var ej nödvändigt.

Närstän varje söndag på varen

ACC. N:R M. 14228:21.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

21.

upplästes från predikstolen i kyrkan
mågon eller några attester om utflytt-
ningar till Nordamerika.

För kvinnorna gick det lättare att
resa. Unglingarna som var i barn-
pliktsåldern var det lite värre.

Många tog ut attesten tidigt i för-
väg, många reste utan en skriftlig
råd. Det fanns de som reste sedan de
månstrat, t. o. m. från mötesplatsen.

Många unga stammsoldater i frivilligt
rymdes här som härt. Så hade jag
kamrater som rymdes efter ett och två
års anställning. Jälv talade jag med
en agent (sådana fanns i varje stam-
stod) i Malmö och talade om att resa
och han sade bara: "Det gör ingenting
bara kom eller följ med i dag".

ACC. N:R M. 14228:22.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

22.

Vårplikten ville många ungdomar
resa ifrån, men pengar till resan var
ett problem för de flesta.

Det minsta som behövdes var cirka
195:- kr. och det var svårt att skaffa
dessa år 2500:- kr. år 1956.

När de kom till Nordamerika spreds de
till olika stater. Härifrån stannade nog
de flesta i Minnesota och Dakota.

Jag vet fem av mina ungdoms kam-
rater från min hembygd som nu är
mellan 80-90 år som lever i Minnes-
ota och Iowa. Brevväxlar för öv-
rikt ännu med två av dem.

Efter att begått större eller mindre
brott var det vanligt att försvinna till
Amerika och det var en tämligen säker
tillflyktsort. Inte så få reste från sina

ACC. N:R M. 14228:23.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

23.

i en viss belägenhet. En sådan var här
från 4 år sedan och vålsade på hos mig
efter att ha varit i Amerika i 58 år!

Flickan han sällskapade med är död
sen många år, men pojken deras lever
än i församlingen.

I Eketånga i Götaryd blev en slagen
till döds på en auktions. Den skyldige
kyonde till U. S. R.

På var det även med en som de kallade
Göran i Jönköping även det efter slagsmål.
Två pojkar som gick under namnet
"Slängbacka pojkar na" slog en som
hette Bengt Johan i Limmersås Götte-
ryds församling dock ej till döds.

De kyonde sedan. De hade tänkt
äsa i alla fall fastän inte så hastigt.
Den ene av dem (de var nybörjare)

ACC. N:R M. 14228:24

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

24.

soldater båda) han hette Lejor.
hade redan diklat en visa som
började sålunda: "Nu vill jag läm-
na Sverige mitt kära fosterland
min lycka vill jag stå långt
i ett främmande land".

Denne Lejor en mer än vanligt
stark yngling kom hem efter fyra år
totalt medbruten, levde ett par år.
Så även hans bror Hallberg.

En vid namn Frans på Örskolmen
kom hem medbruten av motgångar
hamnade till sist på hospitalet i
Lund. En Carl Högberg starkaste av
syskonen kom hem medbruten
levde här ett par år.

En Manne Jonsson träffad av
vårmslag blev hemskickad.

ACC. N:R M. 14228:25.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND
25.

Eon Ida Erlandsson fick hemlängtan
blev sjuk hem. Hamnade på hospitalet.
Hi var fröörin konfirmanstämman.
Många har dukat under för motgångens
strömmar, är förblir i det tysta.
Många har haft lyckan med sig och
lyckats bli sig fram i sin nya foster-
land.

Anders Persson på Oskolmen, som
förut nämnts, sände 4 söner och
en dotter till Hmérica. Denne
Persson var duktig i träarbete.
Alla barnen sin heste efter var-
andra erhöi var sin kappsäcke
som han tillverkat. Kappsäcken
gjordes av någon lätt träsort, med
håndtag på locket. Därilades
kläder, samt den mat som man

hade och skulle ta med på resan.
Han gjorde sådana kappfärdar
till flera andra amerikafarare.
De kostade 9 daler (Kr. 1:50).

Ströken var 60 cm långa 45 cm
höga och 20 cm breda. Litet smä-
lare upprät, flat botten och lite
grövre trä till gavlar. Foddringar-
na fiska ej vara stora, huvudsaken
man kom iväg till det förlovade
landet i väster.

Det var inga sötebröds dagar för
dem som stannade hemma i

Sverige. Jag hade för min första tjänst 1885. Från den 14 februari till den 24 oktober 15:- kronor + ett par förskodda stövlar, 1/2 skålpund (2 kg) ull. Jag fick karva köra ut och strö gödsel fodra och vattna djuren samt rykta.

Dessutom varje helgdag följa med husbonden till kyrkan som grindpojke. Husbonden var kantor i Pjätteryds kyrka. Torte att andra på om ungdomen sökte något annat.

En pojke från Långaskog i Fjätteryds
socken diktede en liten enkel visa
innan han reste, som började sålunda.

Vår tanken på Amerika den börjar
i mig gro, det var uti oktober på
året nittio. När som jag gick och plöjde
i denna svenska jord, ja då kände det
mej i hagen att resa ifrån nord.
Jag fräste då föräldrarna hur jag
mej ställa skall, och de mig vänligt
svarade du är ju ensam.

Men jag funderar på hur detta skall
tillgå, att resa ifrån hemmet och

flis korna de små. o. s. s.

Författaren till dessa visa, som många
andra har ej kommit tillbaka utan
är och förblir borta för alltid.

En annan visa som ger en inblick i
hur man såg emigrationen på 1880-
talet.

1) I sommargröna brökar skydd jag
strid vid havets strand, när som ett
stort utvandrat skepp sågs lägga
ifrån land. Och på dess däck i led
vid led man införts kropp vid
kropp, instuvat likt en boshaps-
drift strid för till landets kropp.

2) Den sista linan gjordes loss snart allt är klart om bord, hon var det sista band som höll, farväl o fosterjord. Och ömsesidigt viftades från både land och hav, och sist försvann i massan den man sist sitt famntag gav.

3) Och solen dök i väster ner precis som den var van och göt sitt guld i rand vid rand eitorer ocean.

Folket skingrades på strand blott trädens susning ljöd och liden punkt gick skeppet bort i aftonsolens glöd.

4/ Men där jag stod i hvällens frid och
på den synen såg, liksom en smärta
greps min själ jag blev så varm i häng
mitt hjärta slog uppå en gång av bide
sorg och harm, när som jag denna
suck förnam ur fosterlandets harm.

7/ Du yngling bar ej din faders teg
ej kom till dig också, du kunde ju
ha vidgat den och hållit ut ändå.
Var stugan blivit dig för trång där den
i dällden ~~tåg~~ stod, du kunnat bygga
högre själ om du haft kraft och
mod..

6/ Säg, var du inte högnod mest som
drov dig från vår kust, att våra bonde
rätt och slätt, du hade nog ej lust.
Men redlig bonde äras skall så länge
världen står och åsna klädd i lejon-
hud blott åsnas bifall får.

7/ Giv aht! Du längta skall en gång
till våra granars sus, till backen vid
vår brädd du lekt invid din faders
hus. Ja, längta skall, du många
gång utöver skummet har att
stjärnan som din vaggasäg och
fänge se din grav.

8) Så gjöd ur fosterlandets barn
 en suck i sommarkväll,
 och björkskuggat näsa strand
 låg furetimrat tjäll.
 Där flydde mina barndomsdar
 där har jag tänkt och drömt,
 där har jag mången sorgens tår
 i diktens blommor gömt.

9) Här vill jag stanna hösten ut
 om ^{ån} den ej blir grön.
 Här vill jag värna hem och häd
 med arbete och bön.

34.

ACC. N:R M. 14228:34.

Här vill jag när som skummig
 våg, sig bryter mot vår strand
 ännu en gång min lyra slå,
 för dig o fosterland.

Bilagor:

iljeströmd melodi
 till den oskrivna sången.

FOLKLIVS-
 ARKIVET
 LUND

34.

M.14228:35.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Emigrantvisa.

I sommargröna bokars skydd jag stod på havets
strand, när som ett stort utvandrarsskepp sågs lågga ut från
land och på dess däck i led vid led man infört kropp vid
kropp. In stuvat likt en boskapsdjord stod foster-
landets hopp

25.

ACC. N:R M. 14228:36.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lånder ett brev och ett foto från
 Kanada. Den som skrivit brevet
 heter Emil Johansson och finnes på
 fotot. (Ett kysst om halsen)
 Johansson är född 1870 och lever
 i Sverige. Han bor i Delary hos en
 syster. Kom hem till Sverige för 16 år
 sedan efter att ha varit borta 2 gånger.
 Vi är konfirmerationskamrater.
 Han 1899 gifte jag mig med en
 syster till denne Johansson.
 Fotot och brevet behöver ej återvända.

se foto sid 41.

M. 14228 : 37.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsfor-
kning vid Lunds universitet

Lovan 7/6 1897

Hälsä Broder. Runsk

nu är jag lyckligt fränkom
och börjat arbeta på gervälgen
i det vilda Kanada, jag
lämnade Ålmhult stället
av April kom till malmö
och sedan till Köpenhamn där
stannade jag en dag sedan
reke jag över stora och lilla
Bert till Esbyr sedan tog
vi Båt till Hull i England
men vi hade en min resa

över norges folkhet var så
 tjukt så de krutite så karkshan
 stad och ~~med~~ i det, sedan gick
 vi över Longland till Livelsproh
 sedan gick vi på båt över havet
 det tog 10 dagar vi hade hängmattor
 som vi låg i när de helle bys
 klipp vid den ena sedan så fall
 de mer vill den andra lilla vinn
 hade vi lute var sedan, när
 vi soth och att var inga slakar
 på borden, vi hade Blaktaber
 och blachopar när det blaste
 reekligt soparner och som var
 på bordet i pålvet det var
 en telen på den hetis

M. 14228:39.

Kildanek var hade 2 dagar
gudar var seson blev satten stam
sa vi fole ga mer i baten
sedan ständes lakerna ol
spolde over baten slet bort halva
räket, sedan blev det lange
da fole vi ga upp da var
da vaten på hela deket
da var en dau som sa
pa sygen di tog en hene
pa synkromet sa hon dag
pa naten sedan syde di en
henne i sekro sedan var
da 6 garna som bar hene
tre relenger sa gaddaste
praster hene sedan dompade
hene i skaret

M 14228:40.
FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folkforskning
vid Lunds universitet

av Landade i Kalafat sedan gick
vi med båt till båt 1 1/2 dygn
där vi skulle stanna vi var 7
svenska pojkar från Leashult, pjettyget
sedan arbeta vi på jernveggen L.P.R.
vi arbetade 10 timmar 1/2.5 om dagen
vi ~~bor~~^{bor} i en Barock så vi
koka och laga vår mat själva,
den var inte något groftbröd
eller mjölk ut konserverad
vi levde rätt bra i Idanien vi
är ett naturfolk vi arbetar
i skog, utans fisker och jagor
här bebrant där hemme

Venlig Emil Johanson

Småland
Lumveta hd.
Pjätteryds sn.
inlämn. år 1955
av F. Brink, Halmult

M. 14228: 41.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

x Emil Johansson; foto från Canada
(se sid. 36.)
neg. saknas